

ב"ה

אין ליכט
פון תורה

ספר

שבט מוסר
ואתחנן

אידיש

545

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק.
שנת תשנ"ח לפ"ק

גערת השם יתברך

פרק ארבעה וארבעים

• ואותחנן •

אין דעם פרק ווועט געגעבן וווערן תקוננים
און עצות ווועגן אַפְּהִיטָן דעם ברית, און
עטלייכע זאָכָן ווֹאָס האַלְטָן אַפְּ דעם
מענטש פון זינדייגן.

דער ספר האָט במשך פון זיינע הונדערטער
יאָרֶן עַקְזִיסְטָעָנֵץ מְדֻרְיךָ אָוָן מְחַנְּךָ גְּעוּעָן
טויזנטער אַידִישׁע קִינְדָּעָר אוּפְּן עַרְלָעָן
אַידִישׁן ווּג.

אינה אלט

פון פיר און פערציגסטער פרק

- א. אַ תפלה צו תיקון הברית – פון דעם ספר "עובדת
הברוא".....ג
- ב. מחדש זיין חידושי תורה אוּ אַ תיקון צו פגס
הברוא.....ה
- ג. אַ תיקון הברית פאר עמי הארץ.....ה
- ד. דריי זאָ肯 ווֹאָס דער מענטש דֶּרֶךְ טָאָן זִיךְ צו
דערנידעריגן, ער זאָל נישט זינדיין – פון הרה"ק ר'
משה קורדאָווּרִיעַ.....ו
- ה. אַ תפלה צו קבלת על מלכות שמיים, פון ספר
"עובדת הברוא".....ז
- ו. דריי זאָ肯 ווֹאָס ברענגען דעם מענטש צו זינדיין, פון
ספר "עלולות אָפְּרִים".....ט

פרק ארבעה וארבעים

א. יודע הלבבות, השם יתברך וואס וויסט די הערצער, אונ
פארשטייט די פארבאָרגענע זאגן, דער וועט
 אויף מיר עדות זאגן, איז מיין גאנצע כוונה איז צו זיין אַ מזוכה הרבים,
 אונ אומקערן פיל מענטשן פון זינד. אונ וויל אין דעם פריערדייגן פרק
 האב איך גערעדט פון דעם עניין ברית הלשון, וויל דער וואס רעדט
 דברים בטלים איז אַ עכירה ווי מוציא זרע לבטלה ר"ל, דעיבער, וועל
 איך אין דעם פרק שריבן פון דעם עניין, ווי אַזוי איז דער תיקון צו זרע
 לבטלה, אונ דאס איז דורך חפלה טאן, די חפלה וואס איך וועל וויטער
 שריבן, אונ אפשר וועט די חפלה אויך העלפֿן פֿאָר אַ תיקון צו דברים
 בטלים, וויל דברים בטלים זענען גלייך צו זרע לבטלה.

א תפלת צו תיקון הברית – פון דעם ספר "עובדות הבורא"
ב. ויז"ל הספר, אונ אַזוי שריבט דער ספר "עובדות הבורא": איך
 שטעל דיר אַ שיינע חפלה צו דעם תיקון פון קרי
 אונ צו הוצאה זרע לבטלה, ער זאל זיך זעצן אויף דער עריך ווי איינער
 וואס איז אין נידוי ח"ו אונ זאל אויך זיך מקבל נזיפה זיין אונ זאל זאגן
 די דאַזיגע חפלה:

הריני יושב לקבל נזיפה ונידוי שנתחייבתי מפי ב"י של מעלה על
 כמה חטאות ועונות ופשעים, שחטאתי ושבועתי ושפשתעי
 לפניך. אנכי נפוץ נבזה, הרבייתי אשמה, אשמתי בתורתך, בגדרתי
 ביראתך, פגמתי בספירותך, השלכתי פגם בקרძיך. והמים היוצאים
 לבית המלך, הולכתים לבית הכסא מקום הטינופת. אשת זנונים אהבתני,
 הרsti מזבחך, חלلتך בריתך, בנשי הערלה על ברית הקודש. פגמתי
 בכל כ"ב אותיותיך והగברתי החיצוניים. והנה אם נתחיבתי נידוי ונזיפה
 מפי בית דין הצדיק או מפי הקב"ה או מפי השכינה, הרי ישתי בדר
 וקבלתי עלי הדין, ואני מודה וידוי ומחרת וכוכה על עונותיו. חטאתי

וישר העויתיו ולא אשוב בדרך זהה עוד. התה התר יוצר בראשית, סלה סלה אביך יעקב, מחול מחול קדוש ישראל. כי אידיר מלכים אתה. וסיעני להיות מהשבים בכל לב אשר לחטאתם לא תזכיר עוד. (ואהר כן יאמר בכוונה גדולה) אמרת"י אשמר"ה דרכ"י מחתו"א בלשונ". ניכוין ברית של זה הפטוק שעולה שני פעמים כ"ד כ"ד, שהם שני חסדים המגולים מותית דזעיר. וסוף תיבות גימטריא ליו הם ל"ו אותיות פשוט ומילוי ומילוי דמיולי, כזה: יהוה. י"ד היה ו"ו היה. י"ד וא"ו דלי"ת, היה היה, ו"ו ו"ו, היה אח"כ יכוין: אמרת"י, גימטריא ט' פעמים א"ד. אשמר"ה, גימטריא ל' פ' י"ד לפ' י"ד אמא. ומילוי הוויה של שם ע"ב מזדווגע עמו, כזה: ו"ד י"ו דאבא. דרכ"י, יכוין, יצא הטיפה, דרכי, בגימטריא י"ד היה ו"ו היה י"ד היה וא"ו היה י"ד היה וא"ו היה. מחתו"א עם הכלל, גימטריא א"ד. בלשוני, גימטריא אל"ף היה י"ד היה אל"ף היה י"ד היה אל"ד. וזה יתוקן פגס הקרי ע"י שם זה, קליס הואatab"ש דרכי. והנוקד ברית הפסוק, דהיינו קמ"ץ סג"ל שב"א ציר". (ואם יכול ללמד בתיקוני מ"ח מ"ט, מה טוב ומה נעים). ואח"כ יאמר: אני ה' חטאתי, כזאת וכזאת עשית, מיום היומי על האדמה עד היום הזה, והיום נשאתי את לבני ונדה רוחי אוטי, לשוב אלקך בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאodi, להיות מודה ועווב ולהשליך מעלי כל פשעי, ולעשות לי לב חדש ורוח חדשה, להיות זהיר וזריז ביראתך. אתה ה' אלה הפתוח יד בתשובה ומסיע לב אדם לטהר, פתח את ירך וקבלני בתשובה שלימה לפניך, ועוזרנו נגד השטן הנלחם בתחבולות עלי ומקש נפשי להמיתני, גוער בו לבתי עמוד על ימני לשטני, ועשה למען שמן הקדוש שלא יתחלל ח"ו על ידי, ואשמור תורתך תמיד לעולם ועד. והסר לב האבן מקרבי, ותן בקרבי לבبشر ורוח חדשה. אני ה' אלה, שמע אל תפלה עבדך ואל תחנוני, ואל יעכב שום חטא ועון לתפלתי ותשובתי, ויעמוד לפני כסא כבודך מליץ יושר להמליץ בעדי ולהכניס את תפלי ותשובתי לפניך. ואם בחטא הרבים והעצומים אין מליץ יושר להמליץ בעדי, חתוור לי

שבט פרק ארבעה וארבעים מוסר ה

חתירה מכסא כבודך וקבלני בתשובה שלימה לפניו ושמע את חפלתי,
כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה שומע תפלה. עכ"ל.

מחדש זיין חידושים תורה איין א תיקון צו פגס הברית

ג. ואני, און איך זאג, איז דער תיקון פון קרי און הוצאה זרע לבטלה
איין, אויב ער איין א תלמיד חכם, זאל ער לערנען מעד תורה
און מחדר זיין חידושים איין דער תורה, נאר זיינע חידושים אין תורה
זאלן זיין פאר השם יתברך, צו פארודעכטן וואס ער האט פארקרימט,
און זאל זיך אפהיתן פון צו רעדן דברים בטלים, און זאל זיך שטענדיג
זארגן וואס ער האט די עבירה געטאן, און זאל זייןען און בעטן פון
דעט באשעפער ער זאל אים מוחל זיין. און דעם סימן זאלסטר האבן,
כל זמן איז די זינד קומט נאך אויף זיין זיינען, און ער געדענקט דאס, איין
די אים געווייס נאך נישט פארגעבען געוווארן, דעריבער, זאל ער תשובה
טאן, אבער איז די זינד ווערט פארגעען פון אים, זאל ער וויסן איז זיין
תשובה איין שוין אַנגענוּמָען געוווארן, און השם יתברך האט עס געטאן
כדי אים מבשר צו זיין איז ער האט אַנגענוּמָען זיין תשובה. און דאס
וואס דוד המלך ע"ה האט געזאגט "וחטאתי נגיד תמיד", שטייט
איין ספר חסידים, איז דוד המלך זיינע זינד אויפגעשריבן אויף די
ווענט פון זיין הויז כדי זי שטענדיג צו געדענקטן, און וויל ער האט
די באדרפט אויפשריבן, מוז דאך זיין איז ער האט פארגעען,
פונדעסטוועגן האט ער פארט נאך תשובה געטאן, וויל ער האט אויף
זיך מהמיר געוווען.

א תיקון הברית פאר עמי הארץ

ד. ואם, און איז דער וואס האט געזינדייגט איין דער עבירה פון קרי איין
א עם הארץ, זאל ער נאר זוכן מצות, ער זאל טאן אסאך
גמרות חסד, און זאל זיינע מחשבות קערן צו טראכטן, וווען וועל איך
האבן א געלעגההייט צו טאן א מצוה, און זאל מדריך זיין זיינע קינדרעד
צו לערנען תורה, און זאל משמש זיין תלמידי חכמים, און זאל זיין

ו שבט פרק ארבעה וארבעים מוסר

שטייצן מיט זיינע געלט, ווי שבט זבולון האט געתשייצט דעם שבט יששכר, אויף וויפל ער קען שטייצן, און צו ער גיט אסאך צו א ביסל, אבוי ער איז מכון צו השם יתברך, האט ער דעם זעלבן שכבר. און דוראן דעם וווערט פֿאַרגעבן זיין זינד. און ער זאל שטענדיג טראָכְטַן, אֶז ער איז ווי נישט, און וווען ער זאל נישט קומען אויף דער וועלט וואָלט פֿאַר אַים בעסער געוווען, און זאל געדענ侃ען אֶז ער איז באַשאָפּן געווואָרָן מיט פֿיל ווַיִּטְאָג, פֿוֹן פֿילּוּרְלִי צְרוּת, אויך זאל ער געדענ侃ען אַין דעם פֿגּוֹם ווֹאָס ווּעָרְטַן פֿוֹן זיינע זינד, ווֹאָס מעָן דָּאָרְפַּן זיך דערפּוֹן דערוֹוִיטּעָרָן בֵּין עַק ווּעַלְתַּ.

דרוי זאָכוֹן ווֹאָס דער מענטש דָּאָרְפַּן זיך צו דערנִידְעָרִיגָּן,
ער זאל נישט זינדייגן – פֿוֹן הרה"ק ר' משה קורדאָוִיר"ו.
ה. וַיְזִכּוּרְ, און ער זאל געדענ侃ען, אֶז ער ווּיסט גָּרָר ווַיְיִנְגְּ אַין דער תורה אָון אִירָעָ סּוֹדוֹת. אויב אָזוֹי, מיט ווֹאָס אַיז ער חשוב, אַנְפַּל אַיז דָּאָךְ בעסער פֿוֹן אַים, אָון עַס ווָאָלְטַן פֿאַר אַים בעסער געוווען ווֹעֲן ער ווָאָלְטַן נישט באַשאָפּן געווואָרָן. אָזוֹי שְׁרִיבְטַן דער חסיד בעל של"ה.

און הרה"ק ר' משה קורדאָוִיר"י ז"ל שְׁרִיבְטַן, דער מענטש זאל מאָכוֹן אַ רְפּוֹאָה פֿוֹן דָּרְיִי סָאָרְטַן גְּרִינְסְּן, אויף זיך צו דערנִידְרִיקָן, אֶז ער זאל נישט זינדייגן.

א'. ער זאל זיך געווואָוִינְעָן צו אַנְטְּלוֹפִּין פֿאַר כְּבוֹד ווִי ווִיטַּ מַעֲגָלִיךְ, ווִילִיל, אֶז ער ווּטַן זיך צו גַּעֲוּוִינְעָן אַז מענטשן זאל אַים אַפְּגַּעַבְּן כְּבוֹד ווּטַן ער קְרִיגְן גָּאוֹה, אָון דערפּוֹן אַיז שְׁוּעוֹרָ אַוְיסְגַּעַהְיִילְטַן צו ווּרְן.

ב'. ער זאל טְרָאָכְטַן, אַז אֲפִילּוּ אויב מענטשן ווִיסְטַן נישט מִין שלעכטָס, ווִיס אַיךְ אַלְיִין אֶבְעָר מִין צוֹשְׁטָאָנד, אֶדְעָר צוֹלִיב דעם ווֹאָס אַיךְ ווִיס ווַיְיִנְגְּ אַין דער תורה, אָון האָבָן נישט קִין מַעֲגִילִיכְקִיטַּט צו טָאָן קִין שָׁוָם זָאָךְ, בֵּין ער זאל בֵּין זיך נִידְעָרִיגַּן ווּרְן.

ג'. ערך זאל טראכטן שטענדייג וועגן זייןע זינער, און זאל זיך וועעלן רײַנִיקָן פון זיי, און זאל זאגן וועלכָע יסורים פון דער וועלט זענען בעסער פאָר מיר, זיי זאלן מיך נישט טרוד מאָכָן פון השם יתברָךְסָ דינֶסְט, און די בעסטע יסורים אייז, אָזּ מענטשָׁן זאלן מיך מבזה זיין, ווילְ דערמִיט וועט מיין כה מיר נישט אָפְלָאָזּן, און וועלְ נישט קראָאנָק וועָן, און זאל זאגן, וואָס דָּאָרָף אֵיך פָּאָסְטָן אָזּ פִּינִיָּקָן דָּעַם גָּרוֹף, אָזּ אָפְשָׁוֹאָצָן מיין כה פון דינֶעָן השם יתברָךְ, אָזּ דָּוָרָךְ דָּעַם וואָס עָרְךָ וועָט אָזּוּי טראָאָטָן, וועט עָרְךָ זִין צוֹפְרִידָן מִיט די בְּזִוְנוֹת וואָס וועָלְן אוּרִיף אִים קומָעָן, אָזּ עָרְךָ זָאָל מאָכָן די רְפֻואהָ פון די דָּרְיִי סָאָרטָן גְּרִינְסָן, אָזּ זָאָל זִיךְ אֵין זִי צוֹגְעָוָאוֹאַינָּעָן אָלָעְ זִיינָעָ טָעָג.

א תפלה צו קבלת עול מלכות שמיים, פון ספר "עובדות הבורא".

ו. והנני, און אֵיך וועלְ דִיר שטעלָן אַ תפלה אוּרִיף קבלת עול מלכות שמיים, און עס אֵיז גוֹט צו זָאָגְן די תפלה אָלָע טָאָג, אָזּ בפרט אַ בעל תשובה דָּאָרָף עס זִיכְעָר זָאָג :

תפלה בלשון הקודש

הנני מוכן ומזומן לקבל עלי אמונה אלהי עולם אשר תמיד ונעלם מעין כל חי מרוב קדושתו, והנני מאמין באמונה שלימה ברוך הוא יחיד ומיחוד ואין יחידות כמו שהוא בשום פנים ברוך הוא שאין בלאו יחיד אלהים, הוא הידוע דעתו ומחשבות יצורי נשמותיהם, הוא האצל יחידי ובראה ויוצר ועשה כל העולמות ואין שני לו ה' יהוה וייה תקיף ובבעל יכולת ובבעלינו אין אלהים, הוא הבורא השמיים ושמי השמיים וכל צבאם הארץ וכל אשר עלי הימים וכל אשר בהם, ברא לוויתן עם כל התנינים הקטנים עם הגודלים וכל שרצ השורץ ורומש בתוך המים, גכול שם לים שלא יעברו גליו, ברא הארץ וכל אשר עלי וכל אשר תחתיו, ברא אדם ובמהחיה השדה חיתו יער כל צפור כל כנף וכל אשר תעהוף וכל השורץ השורץ ורומש על הארץ, ברא הרים

וגבעות, ברא דום צומה חי מדבר, וכלם זן ומפרנס אותם מביצי כנים ועד קרני ראמים וכל ברא לכבודו, ברא כמה ארצות הנעלמים מבני אדם ובhem כמה מיני בריאות וכlems ברא בחכמה ובדעת והכל לכבודו, ברא כמה רוחות וכוחות בין השמים והארץ שם עבטים רכובו ומהלך על כנפי רוח, בראש מים ושמי השמים וכל צבאים, ברא עולם הגלגים ועלום התחתון כנגד עולם הגלגים כתיפת חרדל וכל גלגל לפני חבריו הגבואה ממנו כתיפת חרדל, ברא עולם המלאכים אלף אלפי אלפים ורבי ריבות עד אין מספר לגודרי מעלה, וכlems ברא לכבודו להלו ולספר הודהו, ועלום הגלגים כנגד עולם המלאכים כתיפת חרדל וכל מלאך לפני חבריו הגבואה ממנו כתיפת חרדל ומלאך הגבואה שבגבוהים לפני כסא כבודו כאפס וכאין נחשב וכסה כבודו לפניו כמו כן ברוך הוא, והוא ברוך הוא אין לו דמות הגוף ואיןו גוף לא נערוך אליו קדושתו, ראשון לכל ראשית אחרון בלי חכלה עילה כל העילות סיבת כל הסיבות שליט בעליונים ובתתוניהם הי' הוה ויהי תקיף ובעל היכולת בעלים דין ובעלמא דאתי, אין קדוש כה' ואין צור אלהינו כי מי אלהי מלעדי ה' וממי צור זולתי אלהינו. ויאמר מיד ז' פעמים הוא ה' האלים וכיון נגד ז' ספירות גדולה גבורה ת"ת נצח הود יסוד מלכות, ואח"כ יאמר בדעת ובתבונה ובחכמה בראת עולם אתה הוא ה' אלהים לבדך וכיון על ג' ספירות בינה חכמה כתר כי ר"ת של אתה הוא ה' האלים אה"יה שהוא כתר (וах"כ יאמר, הוא אלהי וכו') וכיון שהוא מחבר האهل להיות אחד, הוא אלהי האלים ואדרוני האדונים הוא אשר ברא שדין ולילין ורוחין ומזיקין כל כת דלהון ומציל בני אדם מהם שלא יזיקו אותם, כאמור יפול מצדך אלף ורכבה מימינך אליך לא יגש, ונאמר לא תאונה אלקיך רעה ונגע לא יקרב באهلך כי מלאכיו יצוחה לך לשמרך בכל דרכיך, הוא אשר בורא מידי יום ביום אלף אלפי אלפים ורבי ריבות מלאכי השרת ומעביר אותם בנחר דיןור כאמור חדשים לבקרים רבה אמונהך, הוא שעתיד להחיות המתים ברוב חסדו ברוך עד עד שם תהלתו, בו אני מאמין ועליו השלכתה יהבי ואליו נשאתי את

נפשי ורוחי ונשחת, והנני מקבל עלי עול מלכות וועל מצותיו לעובדו
בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי, ע"כ.

אשרי, וואויל איז זי, און וואויל איז זיעער נשמה, די וואס זאגן דאס
אלעס יעדן טאג מיט אַ ריכטיגע כוונה. אויף זי איז געלערנט
געווארן: וואויל איז דער חלק פון די צדיקים אויף די וועלט און די
קומענדיגע וועלט. ע"כ.

**דרוי זאגן וואס ברענגן דעם מענטש צו זינדיגן,
פון ספר "עלולות אפריט".**

ז. וכדי, און כדי דער מענטש זאל אריינגיין אינעם עול מלכות שמיים,
שטעל איך דיר דריי זאגן, וואס ברענגן דעם מענטש צו
אלע זינד, כדי ער זאל זיך אפטוהן פון זי, און ער וועט זיין ריין פון
אלע זינד. און דער דב בעל עלולות אפריטים ברענgett זי:

סיבת ראשונה, די ערשתע סיבה איז, וואס דער מענטש ווערט
איינגעזונקען איןן די עבירות, וויל די זינד זענען
זיעער גרים אין זיינע אויגן, און ער טרעת אויף זי מיט זיינע פיס, און
טוט זי אלע טאג, ווי צום ביישפיל, רכילות, לשון הרע, שווערן אויף
פאלאש, געלעכטער, קלות ראש, ליגן זאגן, רעדן פאלשע רייד און נאך
פיל ענליךע עבירות טווען זי צוויי-דרוי מאל ביזעס ווערט ביז זי ווי
היתר גמור, אבער אין אמרנן זענען דאס די גראסטע עבירות.

הסיבה שנייה, די צוויותע סיבה איז, וואס יעדן מענטש דוכט זיך איז
ער איז קלוג, און זאגט אלץ איך בין א איד און וויס
וואו צו לויבן השם יתברך, און וויס וואס צו טאנ און וואס נישט, און
קומט קינמאָל נישט צו קיין חרטה און תשובה.

הסיבה השלישית, די דרייטע סיבה איז, וויל דער מענטש זוכט
די גלוסטיקייט און הנאות פון דער וועלט,
ען און טרינקען, קלידן און עשירות און נכסים און כבוד, דאס זענען

די דריי זאכן וואס פָּאַרְבְּלָעַנְדֵן דעם מענטשען, און זיינער אויגן ווערטן פָּאַרְקְּלָעַפְט פֿוֹן צו זען וואס זיינער סוף וועט זיין, און זי טראכטן איז זיינער שטָאַרְקִיט איז אויף אייביג.

ח. ונראה, און מיר דאכט זיך, איז כדיער מענטשׂ זאל פָּאַרְלָאַזְן די דאָזִיגָע מידות, זאל ער שטעלֶן קעגן זיינע אויגן דריי זאָן, אײַנס, די זאָן וואָס זענען פָּאַרְבְּיִ גַּעֲגָנְגָעַן. דאס הייסט, די לשׂוֹן הַרְבָּע וואָס ער האָט שוֹין גַּעֲרָעַט, און גַּעֲלָעַכְתָּעַר און קלָוֹת אָן נאָך עַנְלִיכָּע זאָן וואָס ער האָט שוֹין גַּעֲטָאָן. ער האָט דערמִיט נאָר שָׁאַדְן גַּעֲטָאָן צו אַנְדְּרָעַ, און אַיִם אַיז דערפּוֹן גַּאֲרְנִישְׂט אַרְוִיסְגַּעְקֻומָּעַן. די צוֹוִיְיטָע אַיז, אויף די זאָן וועלְכָּע זענען אַיצְט, דאס הייסט, וואָס ער האָלָט זיך בָּעֵל גָּאוֹה, און אַיִם דָּאַכְט זיך אַיז ער אַיז אַ חַכְּם, זאל ער טראכטן אַיז דער גַּאנְצָעַר כְּבוֹד אָן תָּעַנוֹג וואָס ער האָט דערפּוֹן אַיז נאָר אויף אַיִן רְגָע, ווַיְיַלְלָאַלְץ גִּיטְאַוּעַק. דאס דְּרִיטְעַ אַיז, ער זאל טראכטן, וואָס טוֹיגָה די האָרְעוֹוָאָנִיָּה ווּעַגָּן די הנָאָות פֿוֹן דער וועלְט וואָס זי זענען נִישְׂט בַּיִּים אַיִם אַיִן די הענט, ווַיְיַלְלָאַלְץ גִּיטְאַוּס זִין שְׁטוּרָעַט אָן טוֹט צו באַקּוּמָעַן זאָן אַיִן דער צוֹקוֹנוֹפְט, גִּיט אַוִיס זִין כָּה אָן עַנְגָּרְגִּיעַ פָּאַר גַּאֲרְנִישְׂט, עַס אַיז דָּאַךְ מַעֲגָלָעַ אַיז אַיְדָעַר די זאָך וועט דְּעַרְגְּרִיכִין צו אַיִם ווּעַט ער שְׁטָאַרְבָּן, אָן ער האָט זִין צִיט פָּאַרְבְּרָעַנְגַּט אויף נָאַרְיְשָׂקִיט. פָּאַרְוֹאָס דָּאַרְפָּעַר זָרְגָּן, וואָס מָאַרְגָּן ווּעַט זִין.

לְבָן, דעריבער אַיז נִשְׂט בעטער פָּאַר יְעָדָן מענטשׂ, נאָר צו טראכטן שְׁטוּנְדִּיג, מקִיְּם צו זִין מְצֻוֹת. ער זאל זָאגָן, ווּעַן ווּעַלְן די מְצֻוֹת קּוּמָעַן צו מִיר אַיִן האָנְט, ווּעַל אַיך זִי מְקִיְּם זִין. אוּבָּזִין קּוּמָעַן צו אַיִם אַיִן האָנְט, אַיז אַיִם ווּאוֹיל, ווַיְיַלְלָאַלְץ גַּאנְץ זִין נְשָׁמָה. אָן אוּבָּז עַס קּוֹמֶט אַיִם נִשְׂט אַיִן האָנְט אַרְיִין, אַיז אוּבָּז אַיִם ווּאוֹיל, ווַיְיַלְלָהָשִׁית רַעֲכָנְט אַ גַּוְטָע מַחְשָׁבָה, אַזְוִי ווּיְיַמְּעַן ווּאַלְטָע גַּעֲטָהָן. קּוֹמֶט אַוִיס, אַיז ער אַיז ווַיְיַט פֿוֹן שָׁאַדְן, אָן נָאָנְט צו שְׁכָר.

שבט פרק ארבעה וארבעים מוסר יא

וישליך, און ער זאל לויין זיין בטחון אויפן אויבערשטיין, דאס ער
וועט אים אָנְגֶרְיִיטֵן זיין פֿרְנָסָה. נאָר, ער זאל פֿאַרְמָעָרֶן צו
בעטן השם יתברך, ער זאל טאנ זיין געבעט. און אויב השם יתברך וועט
אַיִם נִישְׁתַּחֲנוּן עַנְטַפְּרָעָן, זאל ער וויסן, אֹז דאס אַיְזָן פֿוֹן זיין טובה וועגן, און
אויב ער וועט אַיִם יאָ עַנְטַפְּרָעָן צו ערפֿילְן זיין געבעט, אַיְזָן דאָךְ אַוּדָאי
זיעדר גוט און זיעדר זיס. אַמְּנָן

